
Jazzens Knossos

[Jazzfestival]

AF: Christian Munch-Hansen, 5. juli 2006

Det er svært at finde noget, som Copenhagen Jazz Festival ikke har - andet end en specifik kunstnerisk profil. Det har heller aldrig været sagen for den viltre, lokkende og uoverskuelige musikbegivenhed

Det er sommer, og man er på vej gennem nogle gader i indre by. Måske har man et ærinde. Måske har man overstået det og er på vej hjem. Måske er plasticposen fuld af gulerødder og tomater og en kinesisk dug. Og pludselig fanges man af lyden af dumpe rytmer og lyse, lokkende toner, der genlyder imellem brosten og vinduer.

Man må hen om hjørnet og se, hvad der sker. Hen og lytte. Hen og opleve musikken, se musikerne på scenen, ligesom alle de andre, der lytter og falder til ro lige dér på torvet. Mærke vinden i håret, mens en svag lugt passerer af kaffe fra de udendørs cafeer og grillet kød fra en restaurants køkken. Måske rasler en cykel af sted. Måske akkompagnerer en baby musikken med sine pludrende hvin. Der er liv og puls i byen. Det er juli, og det er Copenhagen Jazz Festival.

En groovy ramme

Der er mange indfaldsvinkler til festivalen. Ovennævnte situation er blot én.

Copenhagen Jazz Festival har det med at suge mennesker ind i sin energiske, labyrintiske puls. Når der er torvekoncerter, er det, medmindre regnen plasker ned, ikke for små spredte flokke, der nysgerrigt lytter et øjeblik, før de lunter videre ned ad Strøget for at kigge på flere butikker.

Gadekoncerterne er typisk store tilløbsstykker med målrettede lyttere, der

flokkes siddende og stående omkring spilleteltene, hvad enten det er foran Mindeankeret i Nyhavn, hvor den traditionelle jazz dyrkes med briser fra havnens åbne luft bagved, eller det er Kongens Have, Nytorv, Vandkunsten, Pumpehuset eller Gråbrødre Torv for at nævne nogle centrale steder, hvor jazz i mange afskygninger, farver og orkestrale størrelser samler i tusindvis af lyttere hvert år. Og så er det jo ikke kun en musikbegivenhed.

Musikken er nærmere en løs og groovy ramme for en social begivenhed, et mægtigt kollektivt ritual for sommerens storbyliv i juli, der involverer madkurve, pilsnere, solbriller, café au lait, solbrune skuldre, kærlighed og kildevand.

Med mærkbar betydning for Københavns image som by, godt for turismen, godt for hotel- og cateringbranchen, godt for fortravlede sjæle, der trænger til særlige øjeblikke, hvor man kan glemme sig selv og suge livskvalitet i stedet for selv at mase den frem.

Muterede slægtskaber

Under festivalen synes alle, at jazz er hot eller cool, mens det kniber med den vældige interesse, når scenerne er pakket væk og sensommeren går på hæld. Men det er en anden historie.

Årets program byder traditionen tro på et sammenkogt koncentrat af, hvad der foregår inden for den globaliserede musikform i disse år med mainstreamjazzens og beboppens swing som en slags autentisk amerikansk kerne, og med andre arter og muterede slægtskaber, der summer, danser og knitrer mellem improvisationskunst og alternativ rockmusik, elektronik, støj, ny kompositionsmusik og etniske forbindelser til Afrika, Sydamerika, Asien, Østeuropa, Sydeuropa og Skandinavien.

Arrangørerne er ikke uden grund stolte af årets program, der bugner af hotte internationale navne som Pat Metheny, Herbie Hancock, Dianne Reeves, Michel Camilo, Salif Keita, John Scofield, Bill Frisell, Brad Mehldau, Kenny Barron, Chris Potter, Dee Dee Bridgewater og Jamie Collum, der høres på festivalens store scener som Operaen, Diamanten, i Glassalen, i Tivolis Koncertsal og i Copenhagen Jazzhouse.

Fra Long John til Vor Frue

Men det er kun marcipanen og frugten på en meget større kage, som man i flere tilfælde ganske gratis kan spise af med torvekoncerterne in mente.

Der er jazz fra Long John til Vor Frue Kirke. Alle cafeer og spillesteder har deres egne programmer i programmet bl.a. Huset i Magstræde med fem scener og ca. 100 koncerter fra mainstreamswing i underetagen til avantgarde jazz af unævnelig karakter længere oppe i bygningen.

X-jazzen, den eksperimenterende musik, er på bevidst gyngende grund på M/S Stubnitz, et østtysk transportskib ved kajen på Christians Brygge, omdannet til scene for Jazz Club Loco's vilde og varme bidrag fra bl.a. danske ILK-musikere, amerikanske Fred Frith, japanske Otomo Yoshihide og andre grænsesøgende kunstnere. Temaet, Jazz Meets The Street, fokuserer på hiphop, basket og dj-jazz for et ungt publikum på Israels plads, og traditionen tro er der Jazz for Kids rundt om i byen.

Af mere akustisk og seriøs karakter finder vi bl.a. soloklaverkoncerter i Borups Koncertsal og i den nye, smukke Mogens Dahl-koncertsal i Snorresgade. Der skal nok blive jublet og faldet overdrevent i svime undervejs, men man glæder sig trods alt på genrens vegne, fordi mange musikere fortsat har en indædt tro på, at det personlige kunstneriske udtryk gør en forskel.

Der meldes indtil videre udsolgt til Herbie Hancock og Gotan Project i Operaen, men ellers er mulighederne store for at fare vild i labyrinten og fortabe sig undervejs. Det er hvert år forbundet med en vis portion salig fryd.

Copenhagen Jazz Festival 2006: 7.-16. juli. Programmet på 130 sider koster 30 kr.

www.jazzfestival.dk

Denne side: [http://www.information.dk/InfWebsite/FremvisningPHP/Common/Information.php?](http://www.information.dk/InfWebsite/FremvisningPHP/Common/Information.php?pShow=Arkiv/ArkTAvVis.php&pTAvVis=198719)
[pShow=Arkiv/ArkTAvVis.php&pTAvVis=198719](http://www.information.dk/InfWebsite/FremvisningPHP/Arkiv/ArkTAvVis.php&pTAvVis=198719)
